

NEXUSUL GLOBALIZĂRII = OUTPUTUL COOPERĂRII ECONOMICE ȘI COMERCIALE LA NIVEL GLOBAL

FLORINA BRAN¹, CORNELIU GUȚU², DUMITRU ALEXANDRU BODISLAV³,
CARMEN VALENTINA RĂDULESCU⁴,

Abstract

This article debates globalization and creating its sweetspot or nexus for most suitable solution for economic and commercial global cooperation. This process is highlighted through international affairs as key element and accelerated to its sustainable and maximum potential peak through infrastructure, the end goal of the paper is creating a small encounter between economic policy, economic cooperation, globalization and fine tuning the global economy.

Key words: nexus, globalization, economic cooperation

JEL CLASIFICATION: F18, F63, O24.

1. INTRODUCERE

Relațiile comerciale internaționale dintre cele mai importante state ale lumii au suferit restructurări pe scară largă în ultimii ani, în cazul în care tendințele cheie ale dezvoltării geopolitice au avut un impact semnificativ asupra diviziunii globale a muncii. Globalizarea intensivă a economiei mondiale a dus la apariția unor noi uniuni economice și comerciale internaționale, schimbări în sfera științei și tehnologiei și, în unele cazuri, la pierderea identității economice naționale a anumitor state. Cele mai noi provocări globale și ale crizei structurale în economia mondială au dus la necesitatea de a crea noi modele de creștere economică și socială.

2. AFACERILE INTERNAȚIONALE – CHEIA DEZVOLTĂRII

În prezent mai multă atenție este acordată dezvoltării comerțului internațional și a cooperării economice din partea entităților de afaceri internaționale, în cazul în care obiectivul principal este punerea în aplicare a proiectelor de integrare internațională, prin intensificarea proceselor sinergice în comerț, producție și sfera economică, tehnologiile informaționale și de comunicare, logistica, activitatea de investiții oferă formarea de uniuni interstatale, în cazul în care relațiile internaționale sunt prezentate ca forma unui set de activități strategice și inițiative.

Provocările globale de natură geo-economică obligă sindicatele să facă schimbări de integrare strategică în cadrul politicii comerciale naționale și internaționale, în special: de a restructura politica de export și de import, de a impune măsuri comerciale restrictive împotriva unor țări terțe, pentru a activa acordurile comerciale preferențiale ca urmare rezultând reorganizarea lanțurilor de aprovizionare la nivel mondial, însoțite de re-formarea pieței interne a serviciilor logistice și schimbarea centrelor logistice regionale de activitate de afaceri.

2.1. Cooperare economică și comercială, cheia evoluției

Cuvântul latin “*integratio*” a revenit pe buzele creatorilor de politici economice, teorii economice și oameni de afaceri de aproximativ un secol. Integrarea ca termen științific general înseamnă o stare de conectare multidimensională a anumitor părți și funcții ale sistemului în ansamblu diferențiate, precum și procesul care duce la o astfel de stare.

În conformitate cu „teoria spațiilor mari” legată de integrare economică și slăbirea rolului statelor naționale tradiționale, în ceea ce privește dezvoltarea lor economică Schmidt a propus teoria conform căruia noi geo-spații ca noi subiecte de relații internaționale sunt formate în cadrul integrării economice.

Integrarea economică internațională este un complex de relații economice de cooperare între țările din diferite domenii de activitate, care se caracterizează printr-o întrepătrundere profundă a economiilor și conduce la interdependența tehnică, tehnologică și economică pe termen lung.

¹ Prof. univ. dr., Academia de Studii Economice din București, florinabran@yahoo.com

² Conf. cercet. dr., ASEM, cgutu@mail.com

³ Conf. univ. dr., Academia de Studii Economice din București, alexbodislav@gmail.com

⁴ Conf. univ. dr., Academia de Studii Economice din București, cv.radulescu@yahoo.com

Un efect pozitiv al integrării economice internaționale este cauzat de producția rațională în cadrul comunității de integrare, constând din economiile naționale care interacționează, în cazul în care schimbul de rezultate și a factorilor de producție se realizează. Integrarea economică internațională este identificată prin stabilirea de mai strânse legături care au la bază comerțului internațional și cooperarea economică, în cazul în care liberalizarea comerțului reciproc capătă o importanță deosebită. Conceptul liant între comerț internațional și integrare economică are cea mai recentă apariție în economia mondială prin formarea Comunității Economice Europene (CEE). Comerțul internațional și cooperarea economică acoperă întreaga sferă de comerț, producție și economie administrativă, funcțională, inclusiv financiară și are alte legături și relații în fluxul de circulație a bunurilor, serviciilor și a forței de muncă în afara granițelor naționale, formând un complex la nivel mondial complicat.

Cele mai semnificative teorii și abordări pentru evaluarea proceselor de integrare sunt:

1. „funcționalismul“, în cadrul funcțiilor care furnizează procesele de integrare, acestea sunt testate și evaluate;
2. Evaluarea proceselor de integrare ca o interacțiune interstatală (opusul abordării „funcționalismului“).

În ultimii ani regionalizarea cooperării internaționale a fost dezvoltat în mod activ, care este reprezentat ca soluția optimă și unică de către țările care vizează creșterea nivelului de securitate, stabilitate și durabilitatea sistemului internațional multi-stat.

3. INFRASTRUCTURA REALĂ REPREZINTĂ ACCELERATORUL DE COOPERARE

Globalizarea economică asigură integrarea economiilor naționale în sistemul mondial prin comerțul exterior, investițiile străine directe, fluxurile de capital pe termen scurt, circulația forței de muncă și schimbul internațional de tehnologie.

Globalizarea predeterminată calea pentru dezvoltarea afacerilor internaționale, bazată pe mișcarea intercontinentală a materialelor, informației și fluxurile financiare. În același timp logistica devine element cheie la nivel mondial pentru că provine din formarea lanțurilor de aprovizionare la nivel mondial.

Logistică globală acoperă zone funcționale precum: personalizarea, transportul, logistica de investiții, logistica de proiecte internaționale și globale, etc. În același timp, logistica la nivel mondial este un factor important în punerea în aplicare a intereselor naționale și internaționale în domeniile economice și geopolitice.

Odată cu creșterea numărului de uniuni economice de comerț și integrare, logistica la nivel mondial se confruntă cu noi provocări, care sunt cauzate de alungirea ciclului funcțional al logisticii (ca urmare a creșterii transportului la distanță), creșterea cererii de sisteme de informații de logistică, o natură mai complexă a operațiunilor logistice (ca urmare a creșterii numărului de unități de stocare și de inventar), etc. O cerință esențială a economiei globale este formarea de uniuni logistice la nivel mondial, crearea căreia se bazează pe dezvoltarea rețelelor de distribuție și de transport integrate global.

Integrarea economică regională predetermină formarea unui comerț regional bazat pe o piață globală comună și zona economică intra-comunitară, în cazul în care principalul instrument de susținere pentru funcționarea eficientă a acesteia este logistica. Ca proces, logistica oferă procese comerciale și economice care au loc atât în cadrul uniunii integrate, precum și în cadrul cooperării sale cu țările terțe. Dezvoltarea sinergică a economiei teritoriale ca ramură a uniunii integrate necesită o dispoziție logistică extrem de eficientă de circulație a comerțului exterior, informațional, financiar, serviciilor și altor fluxuri.

3.1. Economie Mondială și integrarea angajaților

Printre principalele avantaje ale globalizării economice ar trebui subliniați următorii factori: consolidarea economiilor de scară și a eficienței producției de stat, asigurarea condițiilor favorabile pentru investițiile străine pe termen lung în industriile naționale de top.

Realizarea unui beneficiu maxim rezultat din globalizarea economică este posibilă în cazul în care au fost îndeplinite următoarele condiții. În primul rând, economia statului ar trebui să fie suficient de stabilă în ceea ce privește indicatorii macroeconomici (de exemplu: inflație scăzută). Având în vedere faptul că economia mondială suferă o criză semnificativă în ultimul deceniu din care nu s-a redresat complet, deținerea indicatorilor macroeconomici stabili nu este întotdeauna posibilă - în special pentru țările în curs de dezvoltare, un exemplu clar fiind tabelul 1.

Tabel 1. Modificarea indicelui prețurilor de consum (în puncte procentuale) 2017

Intervalul de fluctuație în Indicele Prețurilor de Consum (în puncte procentuale)	Țara	Evoluția în Indicele Prețurilor de Consum (%)
0% – 3%	Canada	2.1
	SUA	2.3
	Australia	2.7
	Arabia Saudită	2.9
	Germania	1.9
	Franța	1.7
	Finlanda	2
	Zimbabwe	1
3% -10%	Rusia	4
	Brazilia	4.5
	China	3
	India	5.1
	Iran	5
	Ucraina	5
	Kazakhstan	6
10%-25%	Belarus	11.4
	Argentina	20.2
	Uzbekistan	10
Mai mult de 25%	Venezuela	155

Sursa: World Economic Outlook 2018

Acești indici arată că există o creștere a indicelui prețurilor de consum în multe țări, ceea ce provoacă accelerarea inflației prețurilor de consum, în cazul în care statele sunt obligate să facă schimbări în politica comercială națională și internațională într-o situație geopolitică instabilă.

O trăsătură distinctivă a comerțului modern și a uniunilor economice este de natură să favorizeze integrarea complexă pentru implementarea cooperării internaționale, care se bazează pe forme de integrare regională. Ca termen geopolitic *polis*-ul se distinge ca parte a uniunii respective formate care este prezentată nu ca un stat separat, ci ca o regiune constituantă. În acest caz, un centru geopolitic regional este format, în cazul în care sunt concentrate statele cu interese similare în aspecte economice și ideologice.

Trebuie remarcat faptul că acesta reprezintă identitatea intereselor naționale ale participanților, care conturează o caracteristică cheie a proiectelor de integrare moderne, în cazul în care unele dintre uniunile comerciale și zonele economice de influență reprezintă forma care se bazează pe coincidența principiilor instituționale cu posibila prezență anumitor contradicții.

Globalizarea și regionalizarea ar trebui să fie privite ca fenomene complementare deoarece globalizarea vizează implicarea entităților economiei mondiale într-un singur sistem de comerț internațional și relații economice congruente. Cu toate acestea, în ceea ce privește creșterea comerțului exterior, mărfuri și amenințările financiare, consecința logică a globalizării este structurarea și ordonarea actuale relațiilor economice interstatale prin regionalizare.

Intenția de a îmbunătăți procesele de integrare din partea asociației statelor în unitățile integrate la nivel de regiune, din cauza mai multor factori care ar trebui să includă următoarele:

1. *Factorii geopolitici.* Datorită impactului negativ al factorilor geopolitici ai securității naționale a statelor, dezvoltarea de noi strategii de dezvoltare regională într-un spațiu

multipolar este o condiție necesară pentru păstrarea integrității economice naționale a țărilor și întărirea poziției geopolitice.

2. *Factori teritorial și geografici.* Factorul teritorial și geografic implică în primul rând potențialul de materii prime a statului (în funcție de localizarea spațială), în cazul în care prezența unor resurse naturale poate fi un stimulent fundamental pentru integrare în scopul distribuirii și vânzării. De asemenea, este important să se sublinieze că factorul teritorial și geografic în anumite condiții, poate avea o influență pozitivă asupra formării unui singur spațiu logistic la nivel regional (de exemplu, crearea de grupuri logistice regionale).
3. *Factorii socio-economici.* Se regăsește la nivelul de dezvoltare socio-economică a statelor membre ale uniunii integrate care determină durata de activitate de susținere a vieții unității integrate, în special caracterul pe termen lung și puterea relațiilor economice ale membrilor săi.

4. CONCLUZII

Compromisul liberalismului corporativ s-a bazat pe estomparea dezastrului lăsat în urmă de dezastrul recurent reprezentat de către arhitectura sistemului Bretton Woods. În același timp contra mișcarea împotriva piețelor libere s-a conturat, dar au acceptat excepții, extinderile și cazuri speciale care în cadrul general au construit bazele pentru comerțul multilateral liber. Rezultatul a fost cea mai lungă perioadă de expansiune economică din istorie.

Toate economiile sunt bazate pe corporații, iar aranjamentele politice și juridice au dus mai mult la conflict politic în statele moderne și care se transformă în aranjamentele efectuate pentru beneficiul întregii economii globale. Deoarece piețele disociate nu mai există, cum ar fi conturată o piață al cărei unic scop este de maximiza eficiența și crea un echilibrul special pe piață și de modificare a pieței în orice societate care depinde de drepturile pe care angajatorii și lucrătorii le obțin și relația cu statul reglementată.

BIBLIOGRAFIE:

1. Callon, M. (2007). *What does it mean to say that economics is performative?* în MacKenzie, D., Muniesa, F., Siu, L., *Do economists make markets? On the performativity of economics*, Princeton, NJ: Princeton University Press, pp. 311-357.
2. Callon, M., Law, J. (2005). *On qualification, agency, and otherness, Environment and Planning: Society and Space*, nr. 23, pp. 717-733.
3. Campbell, J., Fisher, J. (2004). *Idiosyncratic Risk and Aggregate Employment*
4. Cavaye, A. (1998). *An Exploratory Study Investigating Transnational Information Systems. Journal of Strategic Information Systems*. Nr. 7, pp. 17-35.
5. Cerny, P. (1990). *The Changing Architecture of Politics: Structure, Agency and the Future of the State*. London.
6. Choi, C. J., Lee, S. H. (1997). *A knowledge-based view of cooperative interorganizational relationships*. în Beamish, P. Killings, J. *Cooperative Strategies, European Perspectives*, San Francisco, CA: New Lexington Press, pp. 33-58.
7. Christensen, S., Molin, J. (1995) *Origin and Transformation of Organizations: Institutional Analysis of the Danish Red Cross* în Scott, W. Christensen, S. eds. *The Institutional Construction of Organizations: International and Longitudinal Studies*, pp. 67-90. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
8. Christensen, T., Laegreid, P. (1999). *New Public Management: Design, Resistance or Transformation. Public Productivity and Management Review*. Nr. 23 (2), pp. 169-193.
9. CIO Council, (2001). *Managing Knowledge @ Work, An Overview of Knowledge Management*, Knowledge Management Working Group of the Federal Chief Information Officers Council, August.
10. Cohen, W.M., Levinthal, D.A. (1990). *Absorptive capacity, a new perspective on learning and innovation, Administrative Science Quarterly*, nr.35, pp. 128-152.
11. Cohendet, P., Kern, F., Mehmanpazir, B., Munier, F. (1999). *Knowledge coordination, competence creation and integrated networks in globalised firms. Cambridge Journal of Economics*, nr. 23, pp. 225-241.
12. Committee of Inquiry. (1999). *A New Vision for Business*, Summary Report. Forum for the Future, Cheltenham, UK.
13. World development report (2018). *The state in a changing world*. Washington, DC: Oxford University Press for the World Bank.